[ఎనిమిదవ భాగము]

సరిగ్గా అప్పుడే శిలువ ఆకారంలోవున్న ఆ బోర్డు క్రింద ఓ పాకెట్ నా కళ్ళ నాకర్షించింది...

గబగబ ఆ పాకెట్ ని అందుకున్నాను...

అది విప్పాను.

పాలిథిన్ సంచి వున్నది లోపల.

నోటితో పైవైపు చించాను సంచిని.

ఒక సిగరెట్ పాకెట్, అగ్గిపెట్టె, ఒక రొట్టె నా చేతిలోకి వచ్చాయి.

తృప్తిగా, ఆనందంగా రొట్టెకేసి చూసి, దాన్ని పదిలంగా పాంటు జేబులో దాచాను.

పాకెట్ విప్పి ఓ సిగరెట్ పెదిమల మధ్య వుంచుకున్నాను.

అగ్గిపుల్ల గీసి వెల్గించాను. ఉషారుగా మొదటి దమ్ము లాగాను.

ఎన్నో రోజుల 'గాప్' తర్వాత ముట్టించిన మొదటి సిగరెట్ యిచ్చే ఉత్తేజాన్ని వర్ణించడం కష్టం! అది స్మోకింగ్ హాబిట్ వున్నవారికే తెలుస్తుంది.

బుర్ర చురుగ్గా చకచకా పని చేస్తోంది.

తోడుకుపోయిన నరాలు ఒక్కసారి బలం పుంజుకున్నట్లనిపిస్తోంది...

ఇంతకూ...

ఆ బోర్డు అక్కడ ఎరేంజ్ చేసిందెవరు??

అందులోని ఆంతర్యమేమిటి?

వ్చ్...ఎంత ఆలోచించినా ఆ ప్రశ్నకు సమాధానం యిప్పుడే దొరకదని తెలుసు.

తినబోతూ రుచి అడగడమెందుకు?

ఈ విధంగా నచ్చచెప్పుకుని ఆ యారో గుర్తు మార్గాన ప్రయాణించసాగాను.

పది అడుగులైనా వెయ్యకముందే వెనకాల నేలదురుతున్నట్లు శబ్దం వినవచ్చింది. అదిరిపడి—

చివ్వున వెనక్కి తిరిగాను.

అంతే!

నా గుండె ఝల్లుమన్నాయ్!

కంగారులో రైఫిల్ వదిలేసి, చటుక్కున గెంతి, పైకొమ్మనందుకున్నాను. భూమి అదరగొడుతూ, ధూళి రేపుతూ ఖడ్గమృగం నా కాళ్ళక్రింద నుంచి పది అడుగులు ముందు పరిగెత్తింది.

క్షణంలో అపాయం తప్పిపోయింది.

కాకపోతే దాని ముట్టిమీద ధృడంగా, సూదిగావున్న కొమ్ము నా వెన్నముకను విరిచి పొట్టలోకి దూరివుండేది...

క్రిందికి దిగి రైఫిల్- అందుకున్నాను...

గురి తప్పిన అవమానంతో, క్రోధమధికమైన ఖడ్గమృగం అదో విధంగా అరుస్తూ మళ్ళీ వెనక్కి తిరిగింది నా వేపు. ఆలస్యం చేయలేదది.

నేలను తన్ని పైకిలేచి, నా వేపు రంకె వేస్తూ కదిలింది బరువుగా...

సేఫ్టీ కాచ్ లూజ్ చేసి, తుపాకీ పేల్చాను.

బుల్లెట్ వెలువడ్డం, అది నా మీదికి విరుచుకు పడడం ఒకేసారి జరిగాయ్.

ఖడ్గమృగం మూవ్‌మెంటును వూహించి శరవేగంతో, రబ్బరు బొమ్మలా దొర్లాను ప్రక్కకి.

గురితప్పి ఆ వేగంలో ఆగలేక, మరికొంత ముందుకు వెళ్ళి బరువుగా వెనక్కి తిరిగిందది. 'పార్ట్ ఎయిమ్ యిన్ కన్‌ఫ్యూషన్' కావడంవల్ల నా బుల్లెట్ మిస్ అయింది.

బుసలు కొడుతోంది క్రోధంతో ఖడ్గమృగం...

మల్లయోధుడు తొడలు చరిచి సవాలు చేసినట్లు, ఖడ్గ మృగం మళ్ళీ దుమ్ము రేగేటట్లుగా వెనకాళ్ళతో నేలను తన్ని నా వేపు దూసుకు రాసాగింది...

నేను అలాగే ఓ చెట్టు మొదట్లో నిలబడిపోయేను దానికి సరిఅయిన లక్ష్యం అందిస్తూ.

తారాజువ్వలా నా మీదికి దూసుకు వచ్చింది ఖడ్గ మృగం.

రెప్పపాటుకాలంలో చటుక్కున ప్రక్కకు తప్పుకున్నాను.

ఆ తప్పుకోవటంలో ఓ అరక్షణం ఆలస్యం అయితే నా ప్రాణాలు అనంత వాయువుల్లో లీనమైపోయేవి.

అంతే!

ఖడ్గమృగం ముఖానవున్న కొమ్ము చెట్టు మొదట్లో దిగబడింది.

బలంగా వెనక్కు లాక్కోసాగింది వికృతంగా అరుస్తూ అది.

కాని, కొమ్ము చెట్లో నాటుకుపోయి రావడంలేదు...

అంతే! రైఫిల్‌తో పిచ్చిగా ప్రేల్చాను...

బుల్లెట్లు అయిపోయాయని తెల్సాక దాని వేపు కంగారుగా చూసాను.

ఖడ్గమృగం తల ఛిన్నాభిన్నమైపోయింది.

అలసటగా సిగరెట్ వెల్గించి ముందుకి నడిచాను.

పిచ్చిపట్టుదలతో, మధ్యాహ్నందాకా నడిచేసరికి నా కాళ్ళు పీక్కుపోయాయి...

తొడలు పట్టేసినట్లయింది...

అలసటగా ఓ వృక్షఛాయలో కూర్చోబోయి ఉలిక్కిపడ్డాను.

రెండో బోర్డ్!!

అల్లంత దూరంలో ఎదురుగా కనబడింది.

నా నీరసం అంతా ఎగిరిపోయింది.

గబగబా పరిగెత్తాను దాని వేపు...

ఆయాసపడుతూ ఆ బోర్డుమీది అక్షరాన్ని గొణుక్కుంటూ చదివాను...

"ఈ బోర్డు వెనకవైపు ఫర్లాంగు దూరంలో ఓ చెరువు వుంటుంది. అది దాటి సుమారు రెండుమైళ్ళు తిన్నగా

ప్రయాణించండి. మంచి ఆతిథ్యం మీకు లభించగలదు—

—కోబ్రా"

కోబ్రా??

ఉలిక్కిపడ్డాను.

ఎవరీ కోబ్రా??

అతని ఆశయం ఏమిటి?

ఇందులో...

ఇందులో కొంపదీసి ఏదైనా మోసం లేదు గద!

అయితే...

ఇప్పుడేం చెయ్యాలి?

విసుగ్గా తల విదిలించాను.

ఖాళీ రైఫిల్‌తో ఈ ఆఫ్రికా అరణ్యాల్ని, నడుస్తూ దాటగలననుకోవడం ఎంత అవివేకమో తెలుసా.

అంతరాత్మ పీక నొక్కేసి, దూరంగా పారేసి ముందుకి కదిలాను.

రొట్టెముక్క దారిలో ఎప్పుడో నవిలేశాను.

మళ్ళీ ఆకలి కరకరలాడుతోంది.

ఈ బోర్డు దగ్గర ఫుడ్ పాకెట్స్‌లాంటివేమీ లేవు.

ఉంటె వుండాలి.

బహుశా ఏ జంతువో లాక్కెళ్ళి వుండవచ్చు.

ఒళ్ళంతా అరంగుళం మందాన ధూళీదుమ్ము అట్టకట్టుకు పోయింది.

పాంటు చమటకంపు కొడుతోంది.

ముందు ఆ బోర్డులో చెప్పబడిన చెర్వులో హాయిగా స్నానం చేయాలి.

స్నానం సగం బలం అంటారు.

ఆ శక్తి అయినా నన్ను కోట్రావద్దకు చేరుస్తుంది...

అతివేగంగా అడుగులు వేశాను.

మరో అర్థగంటలో ఆ చెరువు ప్రత్యక్ష్యమైంది.

అయామ్ ఇన్ రైట్ వే!

ఆనందంగా చెర్వువేపు చూసాను, తుపాకీ ఒడ్డున పడేసి.

సంతోషంతో ఎగిరి గంతెయ్యాలనిపించింది.

అదే చేశాను.

చల్లగా తగిలాయ్ నీళ్ళు...

ముందు చేపలా నీళ్ళు తాగేసాను కడుపు నిండా.

పెద్దలోతు లేదది.

నాకు భుజాలదాకా వచ్చింది నీటి లెవెల్.

ఒళ్ళు శుభ్రంగా తోముకుని, కుర్రాడిలా కేరింతలు కొడుతూ యీద సాగాను.

వెల్ లేక్!

చేపలు పుష్కలంగా ఉన్నట్టు గ్రహించాను.

అలసిపోయేదాకా అటూ ఇటూ ఈది అరగంట తర్వాత ఎంప్టీ గన్ తీసుకొని అవతలి ఒడ్డుకు కదిలాను.

నీటిలోంచి బైటకు అడుగేసాను.

అంతే!

ఒళ్ళు జలదరించినట్లయింది!

కెవ్వున అరిచాను.

నాకు తెలీకుండానే కుడి తొడమీద చెయ్యిపెట్టి బలంగా లాగాను.

చూయింగ్ గమ్‌లా సాగుతూ బయటపడింది బాగా బలిసి వున్న ఓ నాలుగంగుళాల జలగ!

అదిరిపడుతూ నీటిలోకి విసిరేసాను దాన్ని!

మెడమీద ఏదో కదిలినట్లయింది.

త్రుళ్ళిపడి మెడ చేత్తో తడుముకున్నాను.

మైగాడ్!

మరో రెండు!!

దోమను చరిచినట్లు అరచేత్తో బాది, మెడనుండి వాటిని గట్టిగా పీకేసాను.

ఒళ్ళంతా వెతుక్కున్నాను.

ధీర్ఘంగా నిట్టూర్చాను...

థాంక్ గాడ్! యిక లేవు.

ఒడ్డుమీద మెత్తని పచ్చికపై వెల్లకితలా పడుకొని, చల్లగాలి పీలుస్తూ ఓ పావుగంట విశ్రాంతి తీసుకున్నాను.

మధ్యాహ్నపు సూర్యుడి ఎండకు బట్టలు ఆరుతున్నాయి.

పాంటు జేబులోంచి పాలిథిన్ బాగ్ తీసి మరో సిగరెట్ ముట్టించాను.

మస్తిష్కంలో కోబ్రానుగురించిన ఆలోచనలు సాగుతున్నాయి.

మరో రెండు మైళ్ళు తుప్పలూ, చెట్టూ చేమా దాటుకుంటూ అతనివద్దకు వెళ్ళాలి!

అసలు అతను ఈకీకారణ్యంలో ఎందుకు వుంటున్నట్లు??

అలసట వచ్చేవరకు ఈదడంవల్ల ఆకలి ఎక్కువయ్యింది.

మెల్లిగా బూటుకాల్లోంచి కత్తి తీసాను.

నేలను తవ్వాను అక్కడక్కడా...

ఓ పది నిముషాలు కష్టపడితే, చిన్న చిన్నవి నాలుగయిదు వానపాములు లభించాయి.

చెరువులో నీరు నిశ్చలంగా వుంది.

ఒడ్డున కూర్చుని, ముందుకు వంగి నాలుగింటినీ నీటి అంచుమీద కాస్సేపు వుంచి, మెల్లగా జారవిడిచాను.

అంతే!

నీటి అంచుమీద ఎఱలను తగిలించినవైపు జర్రున ఈదు కుంటూ వచ్చాయి అరచేయి మందాన వున్న చేపలు గుంపులు గుంపులుగా...

రెండు అరచేతులతోటీ, రపాలున కొట్టాను చేపల గుంపులోకి.

మరుక్షణం రెండు చేపలు విలవిల్లాడుతూ నా చేతుల్లోకి వచ్చాయి.

అగ్గిపెట్టెతో, నిప్పుచేసి ఆ రెండు చేపలనీ కాల్చుకుని తినేసాను.

కానీ ఆ రెండు చేపలు, నా కడుపులోకి ఏమూల?

రెండు బిస్కట్లు నవిలినట్లయింది. అంతే.

అరాకలిగా లేచి, పాలిథిన్ బాగ్ లోకి నీళ్ళు ముంచు కున్నాను.

తుపాకీ తీసుకొని మళ్ళీ ప్రయాణం సాగించేను.

దూరంగా ఏనుగుల గుంపొకటి నడుస్తోంది.

మరో గంట నడిచేసరికి నా కాళ్ళు పీక్కుపోయాయి.

అక్కడక్కడా ఎత్తయినకొండలు కనబడుతున్నాయి.

అలసటగా ఓ రాతిమీద కూర్చుండిపోయాను.

పాలిథిన్ బాగ్ ఓపెన్ చేసి అందులోని చెరువులో పట్టిన నీళ్ళు గడగడా తాగేసాను.

మధ్యాహ్నం ఆకలి తీరలేదు. టార్చెరింగ్ హంగర్!

ఏం చెయ్యాలి?

మరో ఆరు సిగరెట్లు వున్నాయి.

వాటితో కడుపు నిండదు. కడుపు నిండిన తర్వాత వుపయోగించేవవి.

కడుపులోకి వెళ్ళిన నీళ్ళు కదుల్తున్నప్పుడు శబ్దం చేస్తూ స్పష్టంగా తెలుస్తున్నాయి.

అలసటగా రాతి వెనకాల వున్న చెట్టు మొదలుకు నడుం వాల్చాను.

ఉన్నట్టుండి ఉలిక్కిపడ్డాను.

చెట్టుమొదట్లో సగంసగం కప్పబడుతూ తెల్లగా ఏదో నన్నాకర్షించింది. గబగబా పైన ఉన్న మట్టి తోడేసాను.

నా కళ్ళు ఆశ్చర్యంతో పెద్దవయ్యాయి.

అది ఓ గుడ్డు.

ఫుట్ బాల్ సైజులో ఉందది.

పైకి ఎత్తి చూసాను. రెండు కేజీల బరువున్నట్లు తోచింది.

ఏ జంతువు గుడ్డది?

తినొచ్చో లేదో?

చెట్లు పుట్టలు దాటుకుంటూ కోట్రా నెప్పుడు కల్సుకుంటానో? అప్పటిదాకా ఆకలి తీరేదెలా?

పోనీ, పగలగొట్టి చూస్తే...

ఆకలి రాక్షసుడు నన్ను సాహసం చేయమంటున్నాడు.

చిన్న రాయి తీసుకుని దానిమీద కొట్టసాగాను.

రెండు... మూడు...

ఊహుఁ! గుడ్డుమీద పెంకు చాలా దళసరిగావుంది.

రాతిమీదనుంచి దిగాను.

నిటారుగా నిలబడి తుపాకీని తిరగేసి పట్టుకుని బట్ తో శపాలున ఆ గుడ్డుమీద బాదేను.

సరిగ్గా మధ్యని పగిలి రెండుగా విడిపోయింది అది కొబ్బరి చిప్పల్లా.

ఆశ్చర్యంగా దానికేసి చూసాను.

సగం సగం తయారవుతున్న పిండం...

ఏదో... జారుతున్న జిగురుపదార్థం...

భయంవేసింది నాకు...

ముందుకు వెళ్ళి పరీక్షగా ఆ పిండంకేసి చూసాను.

మైగాడ్!

నా ఒళ్ళు జలదరించింది.

అది డినోసార్ (రాకాశితొండ) గ్రుడ్డు!

సగం సగం తయారవుతున్న దాని అంగాలను బట్టి, ఆకృతినిబట్టి గ్రహించాను.

అంతలో వెనుకనించి భీకరంగా అరుపు వినబడింది.

భూమి అదిరింది ఆ శబ్దానికి - భూకంపం వచ్చినట్లుగా.

గుండెలు చేత్తో బట్టుకుని, మెల్లగా వెనక్కి తిరిగాను.

అంతే!

వెయ్యి యిటుకలు నా తలమీద కూలినట్లయింది.......

ఎదురుగా రెండుకాళ్ళమీద నిలబడి - పైకి లేచి వుంది డినోసార్.

నలభయి అడుగుల ఎత్తుగా......

ఆకాశంలో మెలితిరిగి, క్రిందికి వంగినట్లున్న ఎనభై అడుగుల పొడువాటి మెడ. ఆ మెడ చివర క్రూరమైన అతి చిన్నని ముఖం...

పొలుసులు నిండిన కాళ్ళతో...

కొండచిలువ లాంటి బలమైన తోకతో...

కళ్ళల్లోంచి నిప్పురవ్వలు రాలుస్తూ, క్రోధంతో

అరుస్తూ రెండు కాళ్ళు ఎత్తి నా వేపు చూస్తోంది డినోసార్ నాలోని కదలిక కోసం ఎదురుచూస్తూ...

నా గుండెలు డప్పుల్లా మ్రోగుతున్నాయి.

తుపాకీలో గుళ్ళు లేవు.

డినోసార్ శాఖాహారే!

కాని నన్ను అది కోరికి పారేస్తుంది....

కారణం!

అది పెట్టిన గుడ్డును ... దానికి తయారవబోయే పిల్లను చంపాను నేను.

నా గొంతులో తడారిపోయింది...

కాళ్ళు చేతులు, గడగడలాడి పోతున్నాయి.

పారిపోవాలి?

కాని ఎలా?

ఎదురుగా రాకాశిలా నిల్చుని ఉందది.

అంతే! కాళ్ళు కొద్దిగా వంచి గిరుక్కున చెట్టువెనక్కి దూకేను.

డబుల్ అప్!!

పరుగు...!

ప్రాణభీతి నన్ను లేడిలా పరిగెత్తిస్తోంది...

నేను కదల్డం చూసి, నా వెనకాల పడింది ఆ రాకాశి బల్లి...

అది ఎలా తెల్సిందంటే.. ...

వెనకాల చెట్లు విరుచుకుపడుతున్న చప్పుడు...

డినోసార్ నామీద పగబట్టిందన్న అనుమానం నిర్ధారణైపోయింది.

ఆ తోకతో ఒక్కటి బాదితే చాలు ... నన్ను-తన

పొట్టి కాలితో నేలకు అరక్షణం నొక్కిపెట్టితే చాలు. రక్తం కక్కుకుని చస్తాను.

డినోసార్ కీచు అరుపుతో నన్ను తరుముతోంది...

గాలిలో పరిగెడుతున్నాను.

ఆ కంగారులో చెట్టుకొమ్మల క్రిందనుంచి, ఒకోసారి పైనుంచీ పరిగెట్టాల్సి వస్తోంది.

నా పరుగులో అనుభూతి ఎలా వుందంటే—గుండె గతి తప్పి అటూ ఇటూ ఊగుతున్నట్లుగా...

రాకాశి తొండ అతి పెద్ద జంతువు. అందుకే - అది ప్రయాణించలేని యిరుకైన మార్గాల్లోంచి దట్టమైన చెట్ల మధ్యనుంచి ఎగురుతున్నాను.

బూట్లు చిరిగిపోయాయి.

అందులోంచి నాలుగయిదు ముళ్ళు దూసుకుపోయాయి పాదంలోకి.

ముఖానికి ముళ్ళకంపల్లాంటివి అడ్డు తగిలి బుగ్గలు చీరుకుపోతున్నాయి.

ఇవేమీ లెక్క చెయ్యడంలేదు నేను...

ఒక మృగంచేత మేజర్ భయంకర్ మరణించడానికి వీల్లేదు.

అందుకే నా కాళ్ళకు శక్తి వస్తోంది...

ఒకనాడు మిరాక్యులస్‌గా నరమాంస భక్షకులనుండి నన్ను రక్షించిన డినోసారే యిప్పుడు నామీద పగబట్టి తరుముతోంది.

వెనక్కి చూసే ధైర్యం లేదు.

తారాజువ్వలా దూసుకుపోతున్నాను యిరుకైన మార్గాల్లో.

ఉన్నట్టుండి ఠక్కుమంది కుడికాలి దగ్గర...

ఆ పరుగులో ఎడమకాలి తర్వాత కుడికాలు లేవలేదు.

లాగాను...ఘట్టిగా...

కెవ్వున అరిచాను బాధగా.

తలదించి చూసాను.

ఇనుప దంతాలు నా పాదం చుట్టూ బిగుసుకున్నాయి.

ఎలుకబోనులాంటి యినుప సాధనమది!

క్రూరజంతువులను ట్రాప్ చేసేందుకు వుపయోగిస్తారు అది.

కాలు లాగితే అక్కడ చర్మం ఊడి తెల్లటి ఎముక బయటికి వస్తుంది.

అంగుళం లోతుదాకా దిగబడ్డాయి కాల్లోకి—అటూ ఇటూ దవడల్లావున్న యినుప పళ్ళు.

కదల్డానికి వీల్లేదు.

కాలు బలంగా లాగలేను.

లాగి అ...క్క...డ

ఖాళీ ఎముకతో పరిగెత్తలేను...

పరిగెట్టి రాకాశి తొండ బారినుండి తప్పించుకోలేను.

కీచుగా అరుస్తూ దూరంగా, బరువుగా గెంతుకుంటూ వస్తున్న డినోసార్ నా కంటబడింది.

ముచ్చెమటలు పోస్తున్నాయి.

హే భగవాన్!

ఇవే నా ఆఖరి క్షణాలు!

ఉన్నట్టుండి ఠక్కున తెగిపోయింది రాకాశితొండ ముఖం.

అదిరిపడుతూ పక్కకి తిరిగి చూశాను.

ఖాకీ దుస్తులలో వున్న యిద్దరు దృఢకాయులైన నీగ్రోలు రాకాశిత్రోండ ఎదురుగా నిలబడివున్నారు.

ఇద్దరి చేతుల్లో రైఫిల్స్ వున్నాయి.

ఒకడు తాపీగా, క్రిందికివంగి రైఫిల్ ముందు భాగాన వున్న చిక్కటి ఎఱ్ఱటి రక్తంతో నిండిపోయిన బాయ్‌నెట్‌ని గడ్డికి తుడవసాగాడు.

క్షణంలో సంగతి అర్థమైంది నాకు.

బాయ్‌నెట్‌తో నీగ్రో డినోసార్ కంఠాన్ని ఖండించి వుంటాడు.

ఇంకా ప్రాణం వున్నది కాబోలు—

రాకాశిత్రోండ ముఖం నేలమీద పడి తపతపలేస్తూ, కొట్టుకుంటోంది.

రెండు నిముషాల తర్వాత దాన్లో చలనం ఆగిపోయింది.

దూరంగా—ఎక్కడో వున్న డినోసార్ మొండెం చివరిసారిగా భీభత్సం చేస్తోందని చప్పుళ్ళబట్టి గ్రహించాను.

ఆకాశంలో అటూ ఇటూ అస్తవ్యస్తంగా మెలికలు తిరుగుతూ, భయంకరంగా చెట్లను గుద్దుకుంటూ పది నిముషాల తర్వాత వెనక్కి వాలిపోయింది నిర్జీవంగా.

దానికి యిప్పుడు ముఖంలేదు.

కేవలం గాయపడివుంటే నోటితో కేకలు వేసి ఎంత భీభత్సం చేసేదో?

కాస్సేపటికి గందరగోళం నుండి తేరుకున్నాను.

"ఎవరు మీరు?" అన్నాను కృతజ్ఞతగా యిద్దరు నీగ్రోలవేపు చూస్తూ.

"కోబ్రా మనుషులం."

అన్నారిద్దరూ ముక్తకంఠంతో___

నల్లని దేహాలు వారివి.

తలమీద అతి సన్నని వెంట్రుకలు బిరుసుగా రింగులు తిరిగిపోయి వున్నాయి.

"నిన్ను మాతో తీసుకెళ్తాం యజమాని దగ్గరకి" అన్నారిద్దరూ.

"ఎంత దూరం?"

"అరఫర్లాంగు" అన్నాడొకడు.

"కాలికి చూసారా?" అడిగాను.

"ఏవిఁటి?"

"కుడికాలు చూడండి."

ఇద్దరూ అటువైపు చూసారు. "సారీ! మర్చిపోయాం" అన్నాడొకడు, కుడికాలు బిగుసుకుపోయిన ట్రాప్ వైపు చూస్తూ.

వెను వెంటనే యిద్దరు ధృఢకాయులు, స్ప్రింగ్ యాక్షన్‌తో దవడల్లా తయారు చేయబడ్డ యినుప పళ్ళను అటూ యిటూ బలంగా లాగారు.

కాలుకు విముక్తి లభించింది.

పాదానికి పైగా గాట్లు స్పష్టంగా కనపడుతున్నాయి.

రక్తం కార్తోంది గాయాల్లోంచి.

"ఎందుకు అమర్చారు?" అడిగేను తల వంచుకుని పాదాన్ని పరీక్షించుకుంటూ.

"సింహాలు తిరుగుతుంటాయిక్కడ. వాటికోసం" సమాధానమిచ్చాడు బాయినెట్‌ని తుడిచేసిన మనిషి.

తలఎత్తి నిటారుగా నిలబడ్డాను.

"నేను నడవగలనని అనుకోను" గొణిగాను.

"మేం సాయం చేస్తాం. కేట్రిడ్జస్ వున్నాయా అందులో?"

"తుపాకీలోనా? లేవు."

నా తుపాకీ మాగజిన్ తెరిచి పరీక్షించాడు మొదటి నీగ్రో. తర్వాత మౌనంగా భుజాన్నే తగిలించుకున్నాడు.

"మళ్ళ యిచ్చేస్తారా నాకు."

"అవసరంలేదు." అన్నాడతను గంభీరంగా "మూవ్!"

యిద్దరూ అటూ ఇటూ నా భుజాల్ని సాయంపట్టారు. కుంటుతూ నడుస్తున్నాను యిద్దరి సాయంతో.

రక్తం కార్తూనే వుంది కుడిపాదం.

"డబుల్ థాంక్స్" అన్నాను నవ్వి తల అటూ ఇటూ తిప్పి యిద్దర్నీ చూస్తూ.

* * *

ఎదురుగా _ ఎత్తుగా ఓ పెద్ద పర్ణశాల లాంటిది వుంది. మట్టితో మల్చిన మెట్లు......

దాదాపు ఆ యిల్లు కట్టడంలో చెక్కలు, వెదురుబొంగా ఉపయోగించి, యింటిచుట్టూ _ మైదానంలో రాటలు పాత బడి కంచెలాంటిది వేయబడింది. రకరకాల జంతు చర్మాలు బయట ఆరవేయబడి వున్నాయి.

చెక్క గేటు తోసుకొని లోపలికి నడిచాను నీగ్రో వ్యక్తులతో.

సరిగా అప్పుడే ఖాకీ కలర్ సఫారీ సూటులో ఓ బలిష్టుడైన వ్యక్తి మెట్లమీద ప్రత్యక్షమయ్యాడు, చేతిలోని హంటింగ్ గన్‌తో. అతని మొలచుట్టూ కేట్రిడ్జ్ బెల్ట్ బిగించబడి వుంది.

నల్లని శరీరచ్ఛాయ అతనిది.

గుబురైన కనుబొమలు, బలమైన ముక్కు, బిగించిన ట్టుండే పెదిమలు, టోటల్ గా గంభీరమైన వ్యక్తిలా అవు పించాడు. బుగ్గలమీద ఏదో జంతువు గీరినట్లున్న గాయపు మచ్చ......

"వెల్ కమ్ స్ట్రేంజర్!" అన్నాడతను నవ్వుతూ.

"థాంక్యూ మిస్టర్ ..." ఆగిపోయాను.

"కో...బ్రా"... పూర్తి చేసాడతను. "దయచేసి కూర్చో" అంటూ ఆగి "మనం ఏకవచనంలోనే మాట్లాడు కుందాం" అన్నాడు నవ్వి వెనక్కి జరుగుతూ.

నన్ను లోపలికి తీసుకు వెళ్ళాడు కోబ్రా.

కుంటుకుంటూ వెళ్ళి ఓ పేముకుర్చీలో కూర్చున్నాను. కోబ్రా ఎదురుగా వున్న మరో కొయ్య సోఫాలో ఆశీను డయ్యాడు.

అతనికేసి సూటిగా చూసాను. "మిస్టర్ కోబ్రా! నీవద్ద ట్రాన్సిస్టర్ వుందా?" అడిగాను.

వింతగా నావేపు చూసాడు కోబ్రా "లేదు. ఎందుకు?"

"న్యూస్ పేపర్స్?" రెట్టించాను.

పకపకా నవ్వాడు కోబ్రా "స్టుపిడ్ క్వొశ్చన్. కీకా రణ్యంలో వార్తాపత్రిక లేమిటి?"

థాంక్ గాడ్! కోబ్రాకు నేను పారిపోయిన మిలటరీ ఖైదీనని తెలిసే అవకాశం లేదన్నమాట. తేలిగ్గా శ్వాస వదిలాను.

"మిస్టర్ భయంకర్! ఎందుకడిగావ్ ఈ ప్రశ్నలు?"

నాలో తడబాటును కప్పిపుచ్చుకుంటూ కోబ్రా వేపు చూసాను.

"ఈ రెండూ లేకుండా ఎలా జీవిస్తున్నావో ఇక్కడ అని. బోర్ కొట్టదూ?" అన్నాను నవ్వేస్తూ.

ఇంతేనా అన్నట్లు తేలిగ్గా నవ్వేసాడు కోబ్రా. "బోరు అనిపించదు. యింగ్లాండ్ మేడ్ రికార్డ్ ప్లేయర్ ఉంది నా దగ్గర. బ్యాటరీ ప్లే."

"సో యూ ఆర్ యన్ యింగ్లీష్‌మన్? వీయామ్ ఎన్ ఇండియన్."

"తెల్సు. మీ దేశాన్ని మేం కొన్నాళ్ళు పరిపాలించేం" అన్నాడు నవ్వుతూ కోబ్రా.

"యింగ్లీషు వారికి సహజంగా గర్వం ఎక్కువ' అన్నాను జవాబుగా.

"కాదు. కాన్ఫిడెన్స్ అనాలి. 'గర్వం' అని వాడతారు బయటివాళ్ళు. అది సరే. నువ్వీ అడవిలో ఎలా పడ్డావ్" అడిగాడు సిగరెట్ ముట్టించి కోబ్రా.

"తర్వాత చెప్తాను. ముందు నీ గురించి తెల్సుకోవాలని వుంది. ఈ అరణ్యంలో ఎలా ఉండగలుగుతున్నావ్?" అడిగాను ఉత్సుకతగా.

"అలవాటు తర్వాత నేటివ్స్ సాయం. మూడోది డబ్బుకోసం. నేనో షికారీని. రకరకాల జంతువులను వేటాడి యింగ్లాండ్‌లోను, యితర దేశాల్లోను రహస్యంగా అమ్ముతుంటాను..."

"సో యు ఆర్ ఎ పోకర్?" అన్నాను ఆశ్చర్యంగా మధ్యలో కలుగచేసుకొని. దొంగతనంగా జంతువులను చంపి చర్మాలను అమ్మేవాళ్ళని పోకర్స్ అంటారు.

"అవును." తేలిగ్గా నవ్వుతూ తల ఊపాడు కోబ్రా. "సంవత్సరానికి ఆరు నెలలు అక్కడా, ఆరు నెలలు ఇక్కడా

నా మజిలీ. విషసర్పాల్ని సేకరించడంలో సుప్రసిద్ధుడ్ని. అందుకే నన్ను 'కోబ్రా' అంటారు."

"దేనికి విషసర్పాలు?"

"మందుల ఫాక్టరీలకి సప్లయి చేస్తాను. యిది మాత్రం చట్టబద్ధంగానే." అంటూ సిగరెట్ నుసి, — చూపుడు వేలితో సున్నితంగా నలుపుతూ అడిగాడు. "అండ్ వాట్ ఎబౌట్ యూ?"

"యిండియాలోనే మా తండ్రి మరణించాడు. పోర్ట్ సుడాన్‌లో నా తమ్ముడు జాబ్ చేస్తున్నాడు. ఆ స్త్రీ పంచుకునే విషయంలో అతన్ని యిండియా తీసుకు రావడానికి షిప్‌లో బయలుదేరాను. తుఫాన్‌కి బలి అయింది ఓడ. నాతో వచ్చిన నా ప్రేయసి యిక్కడి నరమాంస భక్షకులకి బలి అయింది. ఒంటరిగా ఈ అరణ్యాల్లో పడి తిరుగుతుంటే నువ్వు కాపాడావ్."

"పెళ్ళి కాకుండా దేవుడు మిమ్మల్ని వేరుచేసేడన్న మాట. అయామ్ సారీ ఫ్రెండ్. ఆమె మరణం విషయంలో నా కండోలెన్సెస్." అంటూ కోబ్రా నా కాలికేసి చూసి ఉలిక్కిపడి "కాలికి ఆ గాయం ఏమిటి?" అడిగాడు.

"మీరు అమర్చిన ట్రాప్‌లో పొరబాటున నా కాలు పడింది. డినోసార్ బారినుంచి రక్షించారు మీ సేవకులు."

"ఐ.సీ!" ఆశ్చర్యంగా చూసాడు కోబ్రా గడ్డం మునివేళ్ళతో రాసుకుంటూ. "డినోసార్ సాధుజంతువు. ఆకారం పెద్దదే కానీ మనుషుల్ని చంపదే అది."

"దాని గుడ్డును చితకొట్టాను పొరపాటున. ఆ కోపంతో పగబట్టి వెంటబడిందది."

"ఐ.సీ!" మళ్ళీ అన్నాడు కోబ్రా. "ఆ జంతువు వెజి

శేరియన్. పైగా ప్రీహిస్టారిక్ యానిమల్. ఆ జాతి నశించి పోకూడదు. అలాంటి శాంపిల్ వుండాలి. అందుకే నేను చంపించలేదు యింతకు ముందు దాన్ని.''

''కొద్ది రోజుల్లో శిథిలావస్థలోకి వెళ్ళవల్సిన నన్ను ఆదుకున్నందుకు నా హృదయపూర్వక కృతజ్ఞతలు అందుకుంటారని ఆశిస్తాను.'' అన్నాను చేయిచాపుతూ.

కోబ్రా నవ్వుతూ నా చేయి స్పర్శించి వదిలేశాడు. ''ఇట్సాల్ రైట్ మిస్టర్ భయంకర్! కాని స్వార్థంతో మిమ్మల్ని కాపాడేనేమోనని మీ రెందుకుఅనుకోకూడదు?'' అన్నాడు అదోలా చూస్తూ కోబ్రా.

పజిల్డ్ గా అతనికేసి చూసాను. ''అర్థంకాలేదు.'' సన్నగా గొణిగాను.

''ఐ మీన్...మీ సహాయం నాకుకూడా కావాలి.''

పకపకా నవ్వాను.

''మిస్టర్ కోబ్రా! యూవార్ జస్ట్ జోకింగ్! సగం చిరిగిపోయిన కట్టుబట్టలతో అడవిలో మిగిలిపోయిన అనాధను. నేను మీ కేం చేయగలను సాయం?''

''లుక్ హియర్ మిస్టర్ భయంకర్! మీరు ధృడకాయులు. ఈసిన్ట్ యిట్?'' అన్నాడు కోబ్రా.

''మేబి.''

''మీకు గుండెబలం దండిగా వుందనుకొంటాను.''

''ఉండే వుండాలి.అది లేకపోతే ఎదురొక్కొన్న ట్రాజిడీలకి ఈపాటికి ఆత్మహత్య చేసుకొని వుండేవాడి నేమో.''

''అందుకే. మీరు నాకు సహాయం చేయగలరు.''

''ఏవిటది?'' అన్నాను వింతగా చూస్తూ.

''అంత అర్జంటుకాదు. తర్వాత చెప్తాను. ప్రక్కన

మంచం వుంది. మీరు ఈ రోజుకి ఈ గదిలోనే రెస్ట్ తీసుకోండి. మీ లెగ్ గాయపడింది. భుజంవద్ద మరోటి. మా నీగ్రోలు మీకు సేవలు చేస్తారు 'వెల్డ్ మెడిసిన్స్'తో. రేపటికల్లా మిరాక్యులస్ గా మీ గాయాలు మాయమై, రెండ్రోజుల్లో కొత్తచర్మం పుడుతుంటుంది. అప్పటిదాకా మీరు ఫిజికల్ గా గానీ, మెంటల్ గా గానీ ఏ శ్రమా తీసుకోవద్దు. ఓ.కే?" అన్నాడు పైకిలేస్తూ. "నేను హంటింగ్ కెళ్ళి వస్తాను. తిరిగి ఉదయం మాట్లాడుకుందాం మనం."

నవ్వి, తలుపుమూసి వెళ్ళిపోయాడు కోబ్రా.

* * *

మర్నాటి మధ్యాహ్నం......

చేతిలోని జంతువుల ఆల్బమ్ పుస్తకంమూసి నేలమీద పెట్టాను. అది ఇంటి ముఖద్వారం వద్ద అరుగులాంటి ప్రదేశం. వాలుపేముకుర్చీలో కూర్చుని కాళ్ళు ఎదుటి స్టూలు మీద పెట్టి అరనిమీలిత నేత్రాలతో తన్మయంగా సిగరెట్ పీల్చసాగాను.

ఆ యింటిలో చాల గదులు ఉన్నాయి.

కాని అవేమీ నేను చూడలేదు.

కోబ్రాని అడగడం సభ్యతగా వుండదని ఆ ఆసక్తి చంపుకున్నాను.

ఇంటి వెనుకభాగంలో చిన్న స్టేబుల్ ఉన్నది. అందులో మూడు గుర్రాలు......

జీపుమీద కోబ్రా, అతని అనుచరులు ఉదయాన్నే అడవిలోకి వెళ్ళారు. వుడెన్ ఫెన్సింగ్ యివతల నేల మీద కూర్చొని యిద్దరు నీగ్రోలు మాత్రం ఓ జీబ్రా

చర్మాన్ని కొవ్వుతీసి చర్మాన్ని శుభ్రపరిచే పనిలో వున్నారు.

సన్నగా అటువేపు నుంచి దుర్వ్యాసన వెలువడుతోంది.

కోబ్రా నాకు కేటాయించిన గదిలోనే గడిపాను.

అడవిలో విపరీతమైన "నడక"తో అలిసిపోడంవల్ల, సగం సగం నిద్రవల్ల—ఊహించనివిధంగా నిన్న అమోఘమైన నిద్ర పట్టేసింది. నిన్న పడుకోడమే పడుకోడం... తిరిగి తెల్లవారు ఝామున మెలుకువ వచ్చింది.

గతదినం నేను తాగిన బ్రాందీ బాగా పనిచేసింది.

కాలి నొప్పులు తగ్గి యిపుడు హాయిగా వుంది.

లేచీ లేవగానే – భుజంవద్దా, కాలి పాదంవద్దా కట్లు కనపడ్డాయి.

కోబ్రా సేవకులు నిన్న నిద్రలో వుండగానే మందు వేసి కట్టుకట్టి వుంటారు. ఆ భాగాలవద్ద చల్లగా ఉంది.

ఉదయాన్నే నీగ్రోలిచ్చిన మందు – నాలో మిగిలిపోయిన సగం ఎల్లో ఫీవర్‌ని పూర్తిగా తగ్గించేసింది.

నిప్పుకోడి — గుడ్లతో వేసిన ఆమ్లెట్లు, బ్లాక్ కాఫీ బ్రేక్‌ఫాస్ట్‌గా నాకు ఉదయాన్నే సప్లయి చేయబడ్డాయి.

మళ్ళీ నాగరికప్రపంచంలోకి వచ్చినట్లు ఫీలవుతున్నాను.

కోబ్రా నిజంగా నాకు ఎంతో సహాయం చేసాడు. డబ్బుపెట్టి కొనుక్కోలేని సహాయం అది.

గేటువరకూ తీగ దండేలపై వేలుడుతున్న వివిధరకాల జంతు చర్మాలు గాలికి అటూ ఇటూ కదులుతున్నాయి.

చురుక్కుమంది చెయ్యి. గబుక్కున విసిరేసాను సిగరెట్ బిట్.

గేటువద్ద జీపు శబ్దం అయింది. ఓపెన్ జీప్!

దాదాపు పదిమంది నీగ్రోలతో జీపు దిగాడు కోబ్రా.
అనుచరులు గేటు తెరచి లోనికి రానిచ్చారు వాహనాన్ని.

కుర్చీలోంచి లేచాను. నవ్వుతూ నావేపు నడిచివచ్చాడు కోబ్రా.

"హెల్లో మిస్టర్ భయంకర్! ఆర్యూ ఫీలింగ్ బోర్డమ్?" అన్నాడు చెయ్యెత్తి పలకరిస్తూ.

"నాటెటాల్."

నవ్వాను.

"నీ వేట బాగా సాగిందా?"

"నాట్ సో వెల్. ఒక్క జంతువుకూడా పడలేదు యివ్వాళ. అరడజను కింగ్ కోబ్రాలు మాత్రందొరికాయ్" అంటూ తన అనుచరుడ్ని పిల్చాడు కోబ్రా.

అతను సన్నని తీగల షీట్స్‌తో చేయబడ్డ ఓ పెట్టెతో మా ముందుకు వచ్చాడు.

ఆ కేజ్ వేపు చూసాను. భయంకరమైన నల్లత్రాచులు మెలికలు తిరుగుతూ కనబడ్డాయి లోపల. కేజ్ హాండిల్ చేత్తో పట్టుకుని చూడసాగాను చిన్న పిల్లాడిలా.

పెదిమల మధ్య సిగరెట్ తీసి నవ్వాడు కోబ్రా.

చాల బరువుగా ఉన్నాయి పాములు. "ఎలా వేటాడుతారు ఈ పాముల్ని?" అడిగాను కోబ్రా వేపు చూస్తూ.

కోబ్రా సైగతో, పెట్టె పట్టుకుని అక్కడ్నుంచి మాయమయ్యాడు సేవకుడు.

"అలా కూర్చో మిస్టర్ భయంకర్!" అన్నాడు తాను కుర్చీలో కూచుని సిగరెట్ వున్న చేత్తో చూపిస్తూ కోబ్రా.

నేనూ కూర్చున్నాను.

"వెరీ సింపుల్! కాని అలవాటుండాలి. ఓ పొడుగాటి కర్ర ఉంటుంది. ఆ స్టిక్ చివర్న ప్రశ్నార్థకం (కొశ్చన్ మార్క్) షేప్‌లో ఓ తీగ ఉంటుంది. కర్ర ముందుకు సాచి ఆ భాగాన్ని పాము మూతి దగ్గర ఆడిస్తాం. అది కోపంతో పైకిలేస్తూ మూతితో ఆ తీగ భాగాన్ని కొడుతు వుంటుంది.

ఈ లోపున ఎంతో నేర్పుగా సరిగ్గా దాని తల క్రింద చేత్తో పట్టుకుని కేచ్‌లో పడేస్తాం. ఫినిష్!" అగాడు నవ్వుతూ కోబ్రా.

ముందుకు వంగి ఆసక్తిగా వింటున్న నేను—వెనక్కి వాలాను.

"చెయ్యి గురితప్పి చేతిమీద కడితే?" అన్నాను గబుక్కున.

కోబ్రా పెదవుల మీద నవ్వు యింకా నాట్యమాడు తూనేవుంది.

"మామూలు వ్యక్తులకు తప్ప మాలాంటి వారికి ఫర్వా లేదు" అన్నాడతను.

"అంటే?"

"నియాకీ అనబడే ఆకులు మావద్ద వుంటాయి. వాటిని నూరి తాగితే విషం విరిగి పేషంట్ నవ్వుతూ లేచి కూర్చుంటాడు.

"మిస్టర్ కోబ్రా! అడవుల్లో నివశిస్తున్నారు. నీది ఎంతో త్రిలింగ్ లైఫ్!" అన్నాను ప్రశంసా పూర్వకంగా.

"యు వార్ రైట్! కొత్తలో ఎంతో భయం వుంటుంది. అలవాటయితే జంతువును వేటాడ్డంలోవున్న

ఆ త్రిల్, ఆ అడ్వెంచర్ కోసం తహతహలాడిపోతాం. ఇట్స్ లైక్ ఎ డ్రగ్ ఎడిక్షన్" అన్నాడు కోబ్రా. "మిస్టర్ భయంకర్! మన చర్చ ఆపేద్దాం యిక. దిసీజ్ టైంఫర్ లంచ్!" అన్నాడు పైకిలేస్తూ.

నేను మౌనంగా అతన్ని అనుసరించాను.

రెండు నిముషాల్లో యిద్దరం డైనింగ్ టేబుల్ ముందు వున్నాం.

* * *

తృప్తిగా తిని, తాగి నాప్కిన్‌తో మూతి తుడుచుకుంటూ కోబ్రాకేసి చూసాను "వెరీ మెనీ థాంక్స్ కోబ్రా! ఆకలితో పడిపోయిన వాడిని లేవదీసి పంచభక్ష్య పరమాన్నాలు పెట్టావ్."

నవ్వి ఊరుకున్నాడు కోబ్రా.

ఇద్దరం సిగరెట్లు ముట్టించాం.

"మిస్టర్ కోబ్రా! యిప్పుడు చెప్పు. నేను నీకు చేయగల సహాయం ఏమిటి?"

"ఓహ్! దాని గురించే ఆలోచిస్తున్నావన్న మాట నిన్నట్నుంచీ."

సిగరెట్‌ని గట్టిగా మరో పఫ్ లాగి "దటీజ్ నాచురల్!" అన్నాను.

"మిస్టర్ భయంకర్! యిప్పుడే చెప్పాలంటావా ఆ విషయం."

"ఇప్పుడే. ఆలస్యమౌతే నాలో అనవసరంగా థ్రిల్, టెన్షన్ ఏర్పడుతాయ్."

"మిస్టర్ భయంకర్! బోలెడంత టైం తీసుకొని, మంచి ఆతిధ్యం యిచ్చి, బాగా మచ్చిక చేసుకొని ఆ కోరిక కోరదామనుకున్నాను. కానీ 'యిప్పుడే' అంటున్నావు నువ్వు."

కోబ్రా వేపు మెచ్చుకోలుగా చూశాను.

"మిస్టర్ కోబ్రా! నువు ముహం మీద గుద్దినట్లు నిర్మొహమాటంగా మాట్లాడుతావ్. ఆ నేచర్ అంటే నాకెంతో యిష్టం.

మచ్చిక విషయం ఆ రీతిలో చెప్పావ్. కనుక కోరిక విషయం కూడా నిర్మొహమాటంగా చెప్పు. నేను చేయ గలిగేదైతే తప్పక చేస్తాను" అన్నాను కోబ్రా ముఖం లోకి ఏదో వెతుకుతున్నట్లు చూస్తూ.

"ఆల్ రైట్" కోబ్రా భుజాలెగరేసాడు.

అతని ముఖం కొంత సీరియస్‌గా మారింది.

"నా చిరకాల వాంఛ నీకు చెబుతున్నాను. నేను జంగిల్‌లో తిరిగే షికారీనని నీకు తెల్సు. అంటే వేట విషయంలో అడవి జంతులతో నాకెంతో పరిచయము సంబంధము వున్నాయి..."

ఊపిరి బిగబట్టి వింటున్నాను.

"...రకరకాల మెత్తని జంతుచర్మాలను మంచంమీద పరుపుగా వేసుకొని మెత్తగా పడుకుంటాను నా గదిలో. ఓ రోజు రాత్రి మామూలుగా మంచం వద్దకు వెళ్ళాను" సీరియస్‌గా సిగరెట్ పీలుస్తూ ఆగి నా వేపు చూసాడు కోబ్రా.

"తర్వాత!" విసుగ్గా అన్నాను మధ్యలో ఆగి సిగరెట్ పీల్చడం చూస్తూ.

"...పడుకోబోయేముందు మంచం మీద ఎత్తుగా, పరిచిన మెత్తటి చర్మాలను చేతితో తడిమాను. సరిగ్గా అప్పుడే ఓ ఆలోచన వచ్చింది నాకు..."

అంటూ పది నిముషాల పాటు మాట్లాడాడు కోబ్రా. పూర్తయింది చెప్పడం...

(సశేషం)